

ISMJ 2016;18(6): 1171-1178

دوماهنامه طب جنوب

پژوهشکده زیست-پزشکی خلیج فارس

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر

سال هجدهم، شماره ۶، صفحه ۱۱۷۸ - ۱۱۷۱ (بهار و اسفند ۱۳۹۴)

بررسی میزان ابتلای نوزادان بستری در آی سی یو نوزادان به سیتومگالوویروس در بیمارستان شهدای خلیج فارس بوشهر

مریم سنجیده^۱، سیروس نعیمی^۱، مریم مرادی نسب^۲، رویا مرادی^۲، کتایون وحدت^{۲*}

^۱ گروه زیست شناسی، واحد کازرون، دانشگاه آزاد اسلامی، کازرون، ایران

^۲ مرکز تحقیقات طب گرمسیری و عفونی خلیج فارس، پژوهشکده علوم زیست پزشکی خلیج فارس، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر، بوشهر، ایران

(دریافت مقاله: ۹۴/۵/۴ - پذیرش مقاله: ۹۴/۸/۲۴)

چکیده

مقدمه: سیتومگالوویروس شایع ترین علت عفونت های مادرزادی و مهم ترین علت ناشنوایی مادرزادی است که شیوع آن حدود ۱-۲ درصد از کل تولدها می باشد که بر اساس منطقه جغرافیایی، نژاد و شرایط اقتصادی - اجتماعی متفاوت است. مطالعه حاضر با هدف بررسی توزیع عفونت سیتومگالوویروسی در نوزادان بستری در آی سی یو نوزادان در بیمارستان شهدای خلیج فارس بوشهر انجام شد. **مواد و روش ها:** گروه مورد مطالعه ۸۰ نوزاد بستری در آی سی یو نوزادان بودند که نوزادان مورد مطالعه از نظر عفونت سیتومگالوویروسی با روش PCR بر روی ادرار مورد سنجش قرار گرفتند. یافته ها: از ۸۰ نوزاد مورد مطالعه با میانگین سنی ۳۰/۵۹-۹/۳۰ روز، در نوزادان زیر ۳۰ روز تنها یک نوزاد مبتلا به سیتومگالوویروس بود. در سن بالای ۳۰ روز، یازده نوزاد با سیتومگالوویروس مثبت بود که از نظر آماری تفاوت معنی دار با هم داشتند ($P < 0/05$). بر اساس یافته های این مطالعه فقط ۱/۲ درصد از نوزادان با سیتومگالوویروس، از مادر به دنیا می آیند و تقریباً ۵۵ درصد در سنین بالای ۱ ماه مبتلا می شوند که به عبارتی از محیط کسب می کنند. **نتیجه گیری:** با توجه به شیوع ۱/۲ درصد عفونت سیتومگالوویروس مادرزادی در بوشهر، که شیوعی مشابه و یا حتی کمی کمتر از بقیه مناطق دنیا دارد، نیاز به استفاده از روش های خاص برای پیشگیری از این بیماری در منطقه بوشهر نبوده و پیروی از گایدلاین های منتشر شده کفایت می کند.

واژگان کلیدی: سیتومگالوویروس انسانی، عفونت مادرزادی، آی سی یو نوزادان، PCR

بوشهر، مرکز تحقیقات طب گرمسیری و عفونی خلیج فارس، پژوهشکده علوم زیست پزشکی خلیج فارس، دانشگاه علوم بوشهر

Email : vahdatk@gmail.com

مقدمه

HCMV نام بومی ویروس هرپس است، که یک ویروس بسیار خاص میزبان و از خانواده Herpes Viridea می باشد (۱). عفونت های دوران بارداری در مراحل مختلف بارداری قابلیت انتقال متفاوتی را به جنین دارند که این میزان بر اساس نوع میکروارگانیزم بیماری زا نیز متغیر می باشد. این عوامل تحت عنوان تورچ شناخته می شوند که شامل توکسوپلاسموز، روبلا، سیتومگالوویروس، هرپس سیمپلکس و گروه های دیگر می شوند (۲).

سیتومگالوویروس شایع ترین علت عفونت های مادرزادی است که شیوع آن حدود ۲-۱ درصد از کل تولدها می باشد و البته بر اساس منطقه جغرافیایی، نژاد و شرایط اقتصادی- اجتماعی متفاوت است (۳). شیوع سرمی بالا در زنان آفریقایی - آسیایی ۸۰ درصد و در زنان اروپایی - آمریکایی ۶۵ درصد می باشد. که در ۰/۵ تا ۲ درصد از بارداری ها در ایالات متحده و اروپا رخ می دهد. در صورت ابتلای یک مادر باردار به صورت حاد با این عوامل بیماری زا ممکن است عوارضی نظیر مرگ جنین، سقط، مرده زایی و ناهنجاری های مادرزادی (شنوایی حسی عصبی، فلج مغزی، میکروسفالی، اختلال شناختی، و عقب ماندگی ذهنی) مشاهده شوند (۳ و ۴).

این عوارض در صورت ابتلای مادر در سه ماهه اول بارداری معمولاً با شدت بیشتری اتفاق می افتد. متأسفانه بیشتر این بیماری ها در افراد بالغ به صورت بی علامت رخ می دهند و شناسایی آن ها تنها با انجام آزمایشات سرولوژی میسر می باشد (۵ و ۶) در طول عفونت اولیه مادر، و به میزان کمتر در عفونت راجعه، سیتومگالوویروس می تواند از سد جفت جابجا و باعث عفونت جنین در حال رشد شود (۷ و ۸).

علاوه بر تأثیر عفونت سیتومگالوویروس در رحم مادر، کسب پس از تولد نوزاد، عوارض و مرگ و میر قابل توجهی گاه به گاه ایجاد می کند. بیماری به طور معمول در نوزادان نارس قابل مشاهده نیست، اما می تواند یک مشکل قابل توجهی برای وزن کم هنگام تولد نوزادان نارس باشد (۹ و ۱۰).

در صورت ابتلای مادر در دوران بارداری بسته به زمان عفونت حاد، ممکن است مرگ جنین، اختلالات شنوایی، بینایی و یا تأخیر رشد و نمو ایجاد شود (۱۱). این ویروس از راه تماس مستقیم با ترشحات بدن فردی که ویروس را دفع می کند به شخص مقابل انتقال می یابد. منبع عفونت یک خانم باردار مبتلا، به احتمال زیاد اشخاصی که با او تماس نزدیک دارند نظیر فرزند خردسال یا همسر وی هستند (۱۲).

تشخیص با تست های سرولوژی، روش های مولکولی و یا کشت میسر است که جداسازی ویروس سیتومگالوویروس در سه هفته اول زندگی نوزاد مبنی بر عفونت مادرزادی است (۱۳).

سیتومگالوویروس در اغلب موارد بدون علامت است ولی می تواند به صورت یک بیماری راش دار حاد بروز کند که در آن صورت بیمار دچار تب، لنفادنوپاتی و بثورات پوستی است و بیشتر شبیه یک حمله ی خفیف سرخکی است (۱۴). بررسی وضعیت ایمنی زنان و دختران (در سنین ازدواج و قبل از اقدام به باردار شدن) در برابر عوامل تورچ، برای مراقبت بهتر زنان باردار یکی از اقدامات توصیه شده است (۱۵). موضوع مهم مشکل تنوع گونه های ویروسی همراه با عفونت مجدد است که در پرتو به رسمیت شناختن در حال ظهور است که ایمنی ضد ویروس مادر به یک سو به سیتومگالوویروس ممکن است جنین را در برابر کسب عفونت محافظت نکند، لذا در بعضی از مطالعات

بررسی وضعیت ایمنی زنان در زمان بارداری را برای تشخیص کامل سیتومگالوویروس نوزادی را توصیه نمی‌کنند (۱۶).

بنابراین توسعه یک واکسن علیه عفونت سیتومگالوویروس مادرزادی در اولویت بهداشت عمومی قرار دارد (۱۷).

اما باید توجه داشت که بسیاری از واکسن‌های سیتومگالوویروس در حال حاضر در آزمایش‌های بالینی در القای پاسخ ایمنی و کنترل بیماری سیتومگالوویروس در بیماران پیوند سلول‌های بنیادی خون‌ساز متمرکز شده است، اما این اثرات حفاظتی در بیماران پیوندی ممکن است یا مربوط به مسئله پیشگیری از عفونت سیتومگالوویروس مادر، و یا نوزاد باشد (۱۸).

مواد و روش‌ها

در این مطالعه ۸۰ نوزاد بستری در آی سی یو نوزادان بیمارستان شهدای خلیج فارس در شهرستان بوشهر در سال ۱۳۹۴ از نظر آلودگی با سیتومگالوویروس مورد بررسی قرار گرفت که مشخصات هر نوزاد با کسب اجازه و رضایت از والدین بیمار ثبت گردید بدین ترتیب نمونه‌گیری با استفاده از Urine bags استریل متصل شده به نوزادان در طی مدت ۸ ماه جمع‌آوری شد که پس از نمونه‌گیری، ۳-۲ سی سی ادرار با سرنگ‌های ۵ سی سی به لوله‌های استریل منتقل و نهایتاً به مرکز تحقیقات انتقال داده شد و تا انجام آزمایشات در دمای ۲۰- درجه سلسیوس نگهداری شد.

استخراج DNA

جهت استخراج DNA از کیت RIBO-prep ساخت کشور روسیه استفاده شد. در ابتدا ۱ سی سی از نمونه ادرار با دور ۱۲۰۰۰ rpm به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفیوژ

شد و بعد از جدا کردن محلول روئی، به رسوب باقی مانده ۱۰۰ میکرولیتر PBS 1X اضافه گردید. سایر مراحل طبق پروتکل شرکت سازنده انجام گرفت. به منظور تعیین کیفیت و کمیت DNA استخراج شده از بارگذاری DNA در ژل آگارز ۱/۵ درصد و روش نانودراپ اسپکتروفتومتری استفاده گردید.

واکنش زنجیره‌ای پلیمرز (PCR)

جهت انجام واکنش PCR از کیت AmpliSens CMV-EPH ساخت کشور روسیه استفاده شد. هر ویال از واکنش‌های PCR در حجم نهایی ۲۵ میکرولیتر شامل ۲۰۰ نانوگرم DNA و در حضور پرایمرهای رفت و برگشت اختصاصی به منظور تکثیر قطعه ۵۰۰ جفت بازی ژنوم ویروسی و قطعه ۷۲۳ جفت بازی مربوط به کنترل داخلی انجام شد. برنامه PCR با واسرشت سازی اولیه ۵ دقیقه‌ای در دمای ۹۵°C، ۴۲ سیکل با برنامه ۹۵°C (۱ دقیقه)، ۶۵°C (۱ دقیقه)، ۷۲°C (۱ دقیقه) و در انتها ۷۲°C به مدت ۱۰ دقیقه در دستگاه ترموسایکلر تنظیم شد. جهت بررسی محصولات حاصل از PCR، از ژل آگارز ۲ درصد آغشته به Robust DNA Stain استفاده گردید.

یافته‌ها

کل نوزادان در حال بررسی ۸۰ نفر بودند که میانگین متوسط سن نوزادان ۳۰/۵۹-۹/۳۰ روز بود. نتایج بررسی PCR در جدول (۱) آورده شده است. در این مطالعه‌ی ما، در نوزادان زیر ۳۰ روز تنها یک نوزاد مبتلا به سیتومگالوویروس و میزان ابتلا به سیتومگالوویروس یافت شد و یک نوزاد دیگر با واکنش ضعیف PCR مثبت همراه بود. اما در سن بالای ۳۰ روز، یازده نوزاد با سیتومگالوویروس مثبت بودند که از نظر آماری تفاوت معنی‌دار با هم داشتند ($P < 0.05$). این بدین

مثبت بودن یا نبودن با سیتومگالوویروس با جنس و سن حاملگی مادر با توجه به تعداد کم نوزادان مبتلا به سیتومگالوویروس قابل محاسبه نبود.

معناست که در نوزادان زیر یک ماه، فقط ۱/۲ درصد از نوزادان با سیتومگالوویروس، از مادر به دنیا می‌آیند و بعد از آن تقریباً ۵۵ درصد بالای ۱ ماه مبتلا می‌شوند که به عبارتی از محیط کسب می‌کنند. از طرفی دیگر میزان

جدول ۱) توزیع فراوانی و درصد شیوع سیتومگالوویروس در نوزادان بستری در آی سی یو نوزادان در بیمارستان شهدای خلیج فارس بوشهر به تفکیک جنس و سن در

نتایج PCR

متغیرها	تعداد (درصد)	نتایج PCR		
		منفی	مثبت منفی	مثبت
پسر	۳۶(۴۵)	۳۴(۴۲/۵)	۱(۱/۲۵)	۱(۱/۲۵)
دختر	۴۴(۵۵)	۳۳(۴۱/۲۵)	—	۱۱(۱۳/۷۵)
جمع کل	۸۰	۶۷(۸۳/۷۵)	۱(۱/۲۵)	۱۲(۱۵)
نوزادان زیر ۳۰ روز	۴۳(۵۳/۷۵)	۴۱(۵۱/۲۵)	۱(۱/۲۵)	۱(۱/۲۵)
نوزادان بالای ۳۰ روز	۳۷(۴۶/۲۵)	۲۶(۳۲/۵)	—	۱۱(۱۳/۷۵)
جمع کل	۸۰	۶۷(۸۳/۷۵)	۱(۱/۲۵)	۱۲(۱۵)

بحث

بیشترین اهمیت سیتومگالوویروس در این بررسی وجود عفونت حاد در مادران باردار بود که مواجهه قبل از بارداری باعث ایجاد مصونیت می‌شود ولی در دوران بارداری بسته به زمان آلودگی، خطر انتقال آلودگی به جنین با درجات مختلف وجود دارد. در این تحقیق میزان شیوع سرمی در نوزادان برای سیتومگالوویروس ۱/۲ درصد به دست آمد که در مقایسه با مطالعات مشابه نتایج متفاوتی را بر اساس منطقه جغرافیایی نشان می‌دهد. به عنوان نمونه با توجه به تفاوت نژادی و جغرافیایی روی سیتومگالوویروس بر آن شدیم که ارتباط این بیماری را در بین نوزادان استان با برخی کشورها بررسی کنیم.

در مطالعه‌ای که در سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۱ در فلسطین انجام شده نشان داده شده که HCMV IgG در ۹۶/۶ درصد از زنان باردار و ۸۸ درصد از کودکان بستری و ۹۸/۴ درصد از نوزادان بستری مثبت بوده است. همچنین HCMV IgM در ۱۱/۵ درصد از نوزادان بستری مثبت بوده است (۱۹).

در مطالعه‌ای که در کانادا بین سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۴ روی نوزادان در هفته اول زندگی انجام شده نشان داده شد که میزان عفونت مادرزادی با سیتومگالوویروس ۱/۵ درصد، در نوزادان VLBW ۱/۳ درصد و در نوزادان SGA ۱/۷ درصد بوده است (۲۰).

مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۱ در فرانسه بر روی نوزادانی که هنگام تولد شواهد درگیری با سیتومگالوویروس دارند یا از مادران مبتلا به سیتومگالوویروس متولد شده‌اند انجام شده نشان می‌دهد که از ادرار ۲۳/۶ درصد از آن‌ها سیتومگالوویروس جدا شده است که ۲۹/۷ درصد از آن‌ها علامت دارد و ۷۰/۳ درصد از آن‌ها بی‌علامت بوده‌اند (۲۱).

در مطالعه دیگری که بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰ روی نوزادان در NICU در کالیفرنیا آمریکا انجام شده نشان شده می‌دهد که ۱/۷ در هر ۱۰۰۰ نوزاد، مبتلا به سیتومگالوویروس هستند (۲۲).

در مطالعه دیگری که بین سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۰ در اسرائیل انجام شده نشان می‌دهد که از ۰/۲۸ درصد

مثبت بودن سیتومگالوویروس در ۱/۲ درصد از نوزادان زیر ۱ ماه نشان می‌دهد که این میزان تفاوت چندانی با بقیه دنیا نداشته و همچنین تماس‌های بعد از تولد می‌تواند توجیه مثبت شدن CMV در ۱۱ نوزاد بالای ۱ ماه باشد. با توجه به مثبت بودن سیتومگالوویروس در ۹۵ درصد زنان در سنین بارداری در بوشهر می‌توان به این نتیجه دست یافت که احتمال انتقال عفونت سیتومگالوویروس اولیه در زنان باردار در این منطقه پایین بوده و این یافته با نتایج مطالعه اخیر که فقط ویروس در ۱/۲ درصد از نوزادان زیر یکماه قابل جداسازی بوده، تأیید می‌گردد (۲۹).

طی جستجویی در سال ۲۰۱۴ بر روی ۱۱ مطالعه‌ی انجام شده که بر روی آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین انجام شد، نشان داده شد شیوع سیتومگالوویروس در بین نوزادان مورد بررسی ۴۸ تا ۱۰۰ درصد بوده است (۳۰).

در مطالعه‌ای در سال ۲۰۰۷ در گامبیا نشان داده شد که از ادرار ۵/۴ درصد از نوزادان CMV DNA با روش PCR جدا شده است (۳۱).

با توجه به میزان کم شیوع سیتومگالوویروس مادرزادی که مطابق با یافته‌های کشورهای پیشرفته است، به نظر می‌رسد که عملکرد و پیگیری مادران باردار طبق دستورالعمل‌های جهانی در این زمینه، منطبق بوده و نیاز به اقدام بیشتری نمی‌باشد.

نوزادان سیتومگالوویروس جدا شده است که ۰/۹۶ درصد از آن‌ها با کشت ادرار تأیید شده‌اند (۲۳).

بنا به تحقیقاتی که در سال ۲۰۱۰ توسط شو زانگ (Shu Zhang) و همکاران انجام شد، مقایسه nested PCR با qRT-PCR نشان داد که nested PCR مثبت بیشتری نسبت به qRT-PCR را داراست به عبارتی ($P < 0.001$, ۱۲/۳ درصد، ۳۴/۹ درصد vs) و همچنین در تحقیقاتی که در سال ۲۰۱۰ توسط شو زانگ و همکاران انجام شد، نشان داد که nested PCR انجام شده بر روی PBL DNA به‌طور قابل توجهی رنج مثبت بالاتری نسبت به nested PCR انجام شده بر روی Plasma DNA دارد (۲۴).

مطالعه ون (Wen) در سال ۱۹۹۶ نشان داد که در عفونت فعال، انتقال عمودی ویروس از مادر به جنین اتفاق می‌افتد و الیزا، روش مناسبی برای تشخیص عفونت مادرزادی سیتومگالوویروس است (۲۵).

مطالعه لیسنارد (lisenard) و همکاران در سال ۲۰۰۰ نشان داد که بیشترین موارد عفونت در جنین و در نوزادان متولد شده قبل از هفته ۲۱ بارداری (زایمان زودرس) رخ می‌دهد (۲۶).

در مطالعه‌ای در تهران ویروس CMV در ۴ درصد در بند ناف نوزادان به دنیا آمده از مادران مبتلا به CMV (CMV Elisa IgM) به روش PCR جدا گردید (۲۷).

همچنین در مطالعه‌ای که در تهران سال ۲۰۱۳ به روش PCR بر روی بزاق ۶۲۰ نوزاد زیر ۲ هفته انجام شد، این میزان ۰/۳ درصد به دست آمد (۲۸).

References:

1. Sinzger C, Grefte A, Plachter B, et al. Fibroblasts, epithelial cells, endothelial cells and smooth muscle cells are major targets of human cytomegalovirus infection in lung and gastrointestinal tissues. *J Gen Virol* 1995; 76: 741-50.
2. Maruyama Y, Sameshima H, Kamitomo M, et al. Fetal manifestations and poor outcomes of congenital cytomegalovirus infections: possible

- candidates for intrauterine antiviral treatments. *J Obstet Gynaecol Res* 2007; 33: 619–23.
3. Kenneson A, Cannon MJ. Review and meta-analysis of the epidemiology of congenital cytomegalovirus (CMV) infection. *Rev Med Virol.* 2007; 17: 253–76.
4. Wang C, Zhang X, Bialek S, et al. Attribution of congenital cytomegalovirus infection to primary versus non-primary maternal infection. *Clin Infect Dis* 2011; 52: e11–3.
5. Munro SC, Hall B, Whybin LR, et al. Diagnosis of and screening of cytomegalovirus infection in pregnant women. *J Clin Microbiol* 2005; 43: 4713–8.
6. Carstens J, Andersen HK, Spencer E, et al. Cytomegalovirus infection in renal transplant recipients. *Transpl Infect Dis* 2006; 8: 203–12.
7. Fowler KB, Stagno S, Pass RF. Maternal immunity and prevention of congenital cytomegalovirus infection. *J Am Med Assoc* 2003; 289: 1008–11.
8. Yamamoto AY, Mussi-Pinhata MM, Boppana SB, et al. Human cytomegalovirus reinfection is associated with intrauterine transmission in a highly cytomegalovirus-immune maternal population. *Am J Obstet Gynecol* 2010; 202: 297e1–8.
9. Hamprecht K, Witzel S, Maschmann J, et al. Transmission of cytomegalovirus infection through breast milk in term and preterm infants. *Adv Exp Med Biol* 2000; 478: 231–9.
10. Maschmann J, Hamprecht K, Dietz K, et al. Cytomegalovirus infection of extremely low-birth weight infants via breast milk. *Clin Infect Dis* 2001; 33: 1998–2003.
11. Stagno S, Britt W. Cytomegalovirus Infection. In: Remington JS, Klein JO, Wilson CB, et al editors. *Infectious Disease of the Fetus and Newborn Infant*. Philadelphia: Elsevier Saunders, 2006, p:739–81.
12. Griffiths PD, Grundy JE: Molecular biology and immunology of cytomegalovirus. *Biochem J* 1987; 241: 313–24.
13. Albanna EA, EL-latif RS, Sharaf HA, et al. Diagnosis of congenital cytomegalovirus infection in high risk neonates. *Mediterr J Hematol Infec Dis* 2013; 5: e2013049.
14. Metcalf CJ, Lessler J, Klepac P, et al. Impact of birth rate, seasonality and transmission rate on minimum levels of coverage needed for rubella vaccination. *Epidemiol Infect* 2012; 140: 2290–301.
15. Rasmussen SA. Human Teratogens update 2011: can we ensure safety during pregnancy? *Birth Defects Res A Clin Mol Teratol* 2012; 94: 123–8.
16. Mussi-Pinhata MM, Yamamoto AY, Brito RMM, et al. Birth prevalence and natural history of congenital cytomegalovirus infection in a highly seroimmune population. *Clin Infect Dis* 2009; 49: 522–8.
17. Sung H, Schleiss MR. Update on the current status of cytomegalovirus vaccines. *Expert Rev Vaccines* 2010; 9: 1303–14.
18. Schleiss MR. Cytomegalovirus vaccine development. *Cur Top Microbiol Immunol* 2008; 325: 361–82.
19. Neirukh T, Qaisi A, Saleh N, et al. Seroprevalence of cytomegalovirus among pregnant women and hospitalized children in Palestine. *BMC Infect Dis* 2013; 13: 528.
20. Vaudry W, Rosychuk RJ, Lee BE, et al. Congenital cytomegalovirus infection in high-risk Canadian infants: report of a pilot screening study. *Can J Infect Dis Med Microbiol* 2010; 21: e12–9.
21. Leruez-Ville M, Vauloup-Fellous C, Coudere S, et al. Prospective identification of congenital cytomegalovirus infection in newborns using real-time polymerase chain reaction assays in dried blood spots. *Clin Infect Dis* 2011; 52: 575–81.
22. Lanzieri TM, Bialek SR, Bennett MV, et al. Cytomegalovirus infection among infants in California neonatal intensive care units, 2005–2010. *J Perinat Med* 2014; 42: 393–9.
23. Barkai G, Barzilai A, Mendelson E, et al. Newborn screening for congenital cytomegalovirus using real-time Polymerase chain reaction in umbilical cord blood. *Isr Med Assoc J* 2013; 15: 279–83.
24. Zhang S, Zhou YH, Li L, et al. Monitoring human cytomegalovirus infection with nested PCR: comparison of positive rates in plasma and

- leukocytes and with quantitative PCR. *Virol J* 2010;7: 73.
25. Wen L, Wu S, Lu S. The epidemiological study on human cytomegalovirus infection of pregnant women and the maternal-fetal transmission in three Chinese metropolises. *Zhonghua Fu Chan Ke Za Zhi* 1996; 31: 714–7.
26. Liesnard C, Donner C, Brancart F, et al. Prenatal diagnosis of congenital cytomegalovirus infection: prospective study of 237 pregnancies at risk. *Obstet Gynecol* 2000; 95: 881–8.
27. Monavari SH, Keyvani H, Abedi Kiasari B, et al. Detection of cytomegalovirus (CMV) antibodies or DNA sequences from ostensibly healthy Iranian mothers and their neonates. *Int J Med Med Sci* 2012; 4: 155–9.
28. Fahimzad A, Afgeh SA, Eghbali E, et al. Screening of congenital CMV infection in saliva of neonates by PCR screening study in Iran. *Clin Lab* 2012; 59: 1171–4.
29. Barazesh A, Zandi K, Hadavand F, et al. Seroepidemiology of Rubella, Cytomegalovirus, Herpes Simplex, Varicella zoster virus in college woman of Bushehr. *Iran South Med J* 2014; 16: 459–66. (Persian)
30. Lanzieri TM, Dollard SC, Bialek SR, et al. Systematic review of the birth prevalence of congenital cytomegalovirus infection in developing countries. *Int J Infect Dis* 2014; 22: 44–8.
31. Van der Sande MA, Kaye S, Miles DJ, et al. Risk factors for and clinical outcome of congenital cytomegalovirus infection in a peri-urban West-African birth cohort. *PLoS One* 2007; 2: e492.

Original Article

Cytomegalovirus infection in NICU admitted neonates in Boushehr

M. Sanjideh¹, S. Naeimi¹, M. Moradi Nasab², R. Moradi², K. Vahdat^{2*}

¹ Department of biology, Kazeroon branch, Islamic Azad University, Kazeroon, Iran

² The Persian Gulf Tropical Medicine Research Center, The Persian Gulf Biomedical Research Institute, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran

(Received 26 Jul, 2015 Accepted 15 Nov, 2015)

Abstract

Background: Cytomegalovirus is the most prevalent cause of congenital infections and the most important cause of congenital deafness. Which it's spread is about 0.64% of all birth which differ based on geolocation, race and socioeconomically situations. This proposal accomplished in the end of July until middle of February 2014 with the goal of studying Cytomegalovirus infection distribution among newborns who are hospitalized in Bushehr Shohadaye Khalij Fars hospital NICU.

Material & Method: 80 urine samples were collected between July until February 2014 in NICU of Bushehr Khalij Fars hospitalized neonates. Samples were tested by PCR method on urine samples to find if they are infected by cytomegalovirus.

Results: Mean age of neonates was 30.59±9.30 days. Only one newborn under 30 days had Cytomegalovirus and 11 cases older than 30 days had positive reaction. The relation between age and CMV seropositivity was statistically valid ($p<0.05$).this means only 1.2% of newborns are CMV and 55% are older than 1 month.

Conclusion: The pattern of CMV seropositivity shows that most infections may be acquired from environment. According to low prevalence of congenital CMV infection, there is no need to introduce preventive methods and following present guidelines is enough.

Key Words: Human Cytomegalovirus, Congenital infection, Neonatal ICU, PCR

*Address for correspondence: The Persian Gulf Tropical Medicine Research Center, The Persian Gulf Biomedical Research Institute, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran. Email: vahdatk@gmail.com